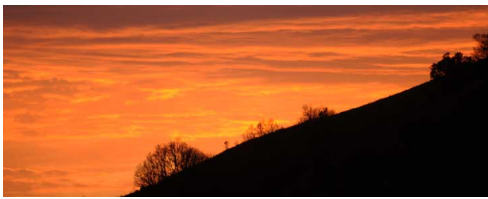

Δέκα χρόνια νωρίτερα, το διαδίκτυο δεν ήταν όπως είναι σήμερα. Και πάρα πολλοί από εμάς, αν όχι όλοι, δέκα χρόνια νωρίτερα δεν ήμασταν όπως τώ ρα. Αφού δεν μπορούμε να δώσουμε μια ακλόνητη απάντηση, στο ερώτημα: «αλλάζει ο άνθρωπος;» μας δίνεται η δυνατότητα να υποστηρίξουμε ότι κρατά τα βασικά χαρακτηριστικά του, αλλά έρχονται οι συνθήκες, είτε για να αναδείξουν, είτε για να τα περιορίσουν, είτε για να τα καταπνίξουν τα υπόλοιπα.□ Ο πυρήνας του όμως παραμένει ο ίδιος.

Πράγμα που δυσκολευόμαστε να σκεφτούμε για το διαδίκτυο και κυρίως για τις εφαρμογές του. Τεχνολογικά παραμένει ουσιαστικά το ίδιο. Είναι πιο πολύπλοκο, πιο χαώδες, πιο γρήγορο, ασφαλώς πιο μαζικό, αλλά οι αρχές του είναι ίδιες. Σε επίπεδο εφαρμογών όμως, έχει μετατραπεί σε μια άνευ προηγουμένου σκηνή επικοινωνίας όπου το ερμαφρόδιτο καλό, συνευρίσκεται με το ερμαφρόδιτο κακό, όπου το αληθές κολυμπάει μέσα στο ψευδές και όπου η άγρια των κλικ και των λάικς σκεπάζει, συνήθως, κάθε άλλη πρόθεση.

Αποτελεί έναν λαμπρό νέο τομέα που μπορεί να γεννήσει χρήμα. Χρήμα και προβολή, πράγμα που μοιραία το καθιστά αντικείμενο λατρείας. Ταυτόχρονα οι διάφορες εφαρμογές κοινωνικής διαδικτύωσης προσφέρουν στον οποιοδήποτε κάτι πολύ επιθυμητό. Δυνατότητα και άλλης προβολής, σχολιασμού και επιπρόσθετης δημοσιότητας. Ο οποιοσδήποτε μπορεί να πει, να γράψει, να φωνάξει, να τραγουδήσει οτιδήποτε. Είναι μια ηλεκτρονική ισχυρή δόση χαράς, μια νέα υπέρτατη μορφή ελευθερίας.

Η εφεύρεση και η εφαρμογή της τυπογραφίας, ίσως να συνετέλεσε λιγότερο στην διάδοση ιδεών, ενεργειών, σκέψεων, αποκαλύψεων από ότι το διαδίκτυο. Ίσως. Πάντως, ότι και αν έκαμε η τυπογραφία, το έκαμε σαφώς πιο συντεταγμένα. Το περιβάλλον στο διαδίκτυο ενώ εξασφαλίζει επικοινωνία, είναι λιγότερο ελέγξιμο και τελικά, τείνει προς τον σαφή περιορισμό της ιδιωτικότητας των χρηστών. Τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει πως ένας πολίτης, με περιορισμένη χρήση του διαδικτύου, μακριά από f/b, twitter, instagram και τα ρέστα, εξασφαλίζει, μια ανεκτή ιδιωτικότητα. Αν σε αυτά προστεθούν, η χρήση ενός κινητού τηλέφωνο που δεν θα είναι ευφυές, επιλεκτική λειτουργία του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, θα είναι σχετικά ελεύθερος, καθότι σχετικά αθέατος.

Δεν επιχειρώ την σύνταξη μιας θεωρίας συνομωσίας. Δεν εκφράζω κάτι περισσότερο από τις ανησυχίες ή έστω τα ερωτήματα που πρόσφατα διατύπωσε και η ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «The Guardian», με τίτλο: «*Θάνατος της ιδιωτικότητας: πώς τα δεκαπέντε χρόνια του Facebook άλλαξαν τις ανθρώπινες συνθήκες.*»

Το 2004, ο ιστότοπος κοινωνικού δικτύου δημιουργήθηκε για να συνδέει τους ανθρώπους. Αλλά τώρα, με όλο και περισσότερες online ζωές, μήπως έχουμε ξεχάσει πώς να είμαστε μόνοι;»

Γεγονότα προσπαθώ να διαβάσω, και να προλογίσω την επόμενη ανάρτηση, που έρχεται σε δυο 24ωρα.